

บทที่ ๓
วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความต้องการของอาจารย์และนักศึกษาในการใช้บริการตอบคำถามและช่วยการค้นคว้า ฝ่ายหอสมุดฯ ขอหนึ่ง เอฟ. เคนเนดี้ สำนักวิทยบริการครึ่งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปริมาณการใช้ ระดับความพึงพอใจ ระดับความต้องการ ตลอดจนปัญหาและข้อเสนอแนะ ของอาจารย์ นักศึกษาระดับปริญญาตรี และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ใน การใช้บริการตอบคำถามและช่วยการค้นคว้า เพื่อให้การวิจัยบรรลุวัตถุประสงค์ ที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย กลุ่มประชากรและการสุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการทดสอบเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับดังนี้

กลุ่มประชากรและการสุ่มตัวอย่าง

1. กลุ่มประชากร

การวิจัยครึ่งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดประชากรกลุ่มเป้าหมายไว้ ๓ กลุ่ม รวม 2,270 คน ดัง

1.1 อาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ประจำปีการศึกษา ๒๕๓๓ ทั้ง ๓ คณะ คือคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน ๙๘ คน คณะศึกษาศาสตร์ จำนวน ๑๐๙ คน และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน ๖๓ คน รวม ๒๗๐ คน

1.2 นักศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งมีผลงานเป็นนักศึกษาปัจจุบัน และลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๓๓ ทั้ง ๓ คณะ คือคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน ๖๕๐ คน คณะศึกษาศาสตร์ จำนวน ๑,๐๐๐ คน และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน ๑๕๐ คน รวม ๑,๘๐๐ คน

1.3 นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งมีผลงานเป็นนักศึกษาปัจจุบัน และลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๓๓ ๒ คณะ คือคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน ๓๖ คน คณะศึกษาศาสตร์ จำนวน ๑๖๔ คน รวม ๒๐๐ คน

2. การพำนາດของประชากรกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ตารางสำเร็จรูปสำหรับพำนາดของประชากรกลุ่มตัวอย่าง ของยามาเน (ປະເທດ ກຣັບແສງ, 2528 : 336 อ້າງອີງມາຈາກ Yamane, 1970 : 887) ที่จะดັບຄວາມມື້ນ້ອຍສໍາເລັງ .05 ຕິດຫາພາດຂອງຄວາມຄລາດເຄລື່ອນ (e) เป็นຮ້ອຍລະ 5 ປະຊາກ ກລຸ່ມເປົ້ານມາຍ ຕີຂອາຈາරຍ໌ ນັກຕຶກຂາຮະດັບປະເທິງຢາຕີ ແລະ ນັກຕຶກຂາຮະດັບນັພິທີຕຶກຂາ ຮວມ 2,270 ດາວ ໃນກາຮສຸ່ມຄຽງນີ້ ຍອມໃຫ້ຄລາດເຫັນໄວ້ໄໝເກີນຮ້ອຍລະ 5 ອີ່ວີ່ 0.05 ເນື້ອຖາຮາງສໍາເລັງຈູປ່ຂອງ ຍາມານແລ້ວຈະໄດ້ປະຊາກກລຸ່ມຕົວຍ່າງຈຳນວນ 345 ດາວ ດີຕເປັນຮ້ອຍລະ 6.58

3. ກາຮສຸ່ມຕົວຍ່າງ

ຜູ້ວິຈัยໄດ້ໃຊ້ວິທີກາຮສຸ່ມຕົວຍ່າງແນບມື້ນ້ອມ (Stratified Random Sampling) ໂດຍມີຄະແນກສັງກັດ ແລະ ຮະດັບແລະ ຊັ້ນນີ້ທີ່ຕຶກຂາໃນກາຮນີ້ທີ່ເປັນນັກຕຶກຂາ ເປັນຕົວແປຣໃນກາຮສຸ່ມ ທັງນີ້ຜູ້ວິຈัย ໄດ້ລ້າງກອນຕົວຍ່າງກາຮສຸ່ມ ດ້ວຍວິທີກາຮນໍາໄຮຍ້ອ່ອຂອງອາຈາරຍ໌ແຍກຕາມກາວົງຫຼາຍແລະຄະແນ ຊຶ່ງງານ ກາຮເຈົ້ານ້ຳກີ່ ກອງຊູຮາກາ ມາຮວິທາລີຍລັງລານຄຣິນກົງ ວິທາເຊື່ອປັດຕານີ້ ຈັດກຳໄວ້ມາຈັດເຮີຍ ທາມລຳດັບອັກຫຼື້ວ່າ ໃນກຳນົດ ເຕີວັດຜູ້ວິຈัยໄດ້ນໍາໄຮຍ້ອ່ອຂອງນັກຕຶກຂາທຸກໆທີ່ນີ້ໄຟແຕ່ລະຄະແນ ທັງຮະດັບປະເທິງຢາຕີ ແລະ ຮະດັບນັພິທີຕຶກຂາ ຊຶ່ງງານທະເບີຍແລະສົດທີ່ນັກຕຶກຂາ ກອງບໍລິກາຮກາຮຕຶກຂາ ມາຮວິທາລີຍລັງລານຄຣິນກົງ ວິທາເຊື່ອປັດຕານີ້ ຈັດກຳໄວ້ມາຈັດເຮີຍທາມລຳດັບອັກຫຼື້ວ່າໃນແຕ່ລະຊັ້ນນີ້ ແລະ ຄະແນ ຈາກນີ້ຜູ້ວິຈัยຈຶ່ງສຸ່ມຕົວຍ່າງ ຈຳແນກຕາມສັດສົ່ນຂອງປະຊາກກລຸ່ມເປົ້ານມາຍທັງ 3 ກລຸ່ມ ໂດຍໃຊ້ວິທີກາຮສຸ່ມຕົວຍ່າງແນບມື້ນ້ອມແນບງ່າຍ ຕ້າຍກາຮຈັບລາກແລ້ວໄຟໄສກລັບ (Sampling without Replacement) ຈົນໄດ້ປະຊາກກລຸ່ມຕົວຍ່າງຄຽນຕາມຈຳນວນທີ່ອັນກາຮຕົວ 345 ດາວ ໂດຍແນ່ງເປັນ ຍາຈາරຍ໌ 41 ດາວ ນັກຕຶກຂາຮະດັບປະເທິງຢາຕີ 274 ດາວ ແລະ ນັກຕຶກຂາຮະດັບນັພິທີຕຶກຂາ 30 ດາວ ຈາກຈຳນວນປະຊາກກລຸ່ມເປົ້ານມາຍທີ່ໃໝ່ໃນກາຮວິຈัย 2,270 ດາວ ຮາຍລະເວີຍດັບຂອງປະຊາກ ກລຸ່ມຕົວຍ່າງປາກູ້ໃນທາຮາງ 2

ตาราง 2 ประจำการกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่อาจารย์ นักศึกษาระดับปริญญาตรี และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา แยกตามคณะ เปรียบเทียบกับกลุ่มประชากรทั้งหมด

และที่สังกัด

	อาจารย์กลุ่มประชากร จำนวน	กลุ่มตัวอย่าง จำนวน
1. คณิตศาสตร์และสังคมศาสตร์	98	15
2. คอมพิวเตอร์	109	17
3. คณวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	63	9
รวม	270	41

	นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษากลุ่มประชากร จำนวน	กลุ่มตัวอย่าง จำนวน
1. คณิตศาสตร์และสังคมศาสตร์	650	99
2. คอมพิวเตอร์	1,000	152
3. คณวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	150	23
รวม	1,800	274

	นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษากลุ่มประชากร จำนวน	กลุ่มตัวอย่าง จำนวน
1. คณิตศาสตร์และสังคมศาสตร์	36	6
2. คอมพิวเตอร์	164	24
รวม	200	30
รวมทั้งสิ้น	2,270	345

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและทดสอบเครื่องมือ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งเป็นชุดของคำถามที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรต่าง ๆ ที่ได้ระบุไว้ เป็นเครื่องมือหลักในการรวบรวมข้อมูลจากประชากรกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแบ่งเป็น 2 ชุด คือ

ชุดที่ 1 แบบสอบถามสำหรับอาจารย์

ชุดที่ 2 แบบสอบถามสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

วิธีการสร้างและการทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้ในการรวบรวมข้อมูลจากประชากรกลุ่มตัวอย่าง

มีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับ แนวคิด ทฤษฎี การให้บริการตอบคำามและช่วย การค้นคว้าในห้องสมุดมหาวิทยาลัย พร้อมทั้งศึกษาของแบบสอบถามของงานวิจัยที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับเรื่องที่ทำการวิจัย เช่น งานวิจัยของ บรรพิกาาร์ สุธรรมเมฆา (2524) กิพารณ พากษุณี (2528) นางลัย วิทัรัญพิช (2530) เป็นต้น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถาม 2 ชุด ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อใช้ในการ รวบรวมข้อมูลจากประชากรกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม คือ อาจารย์ นักศึกษาระดับปริญญาตรี และ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ให้คณะกรรมการที่ปรึกษาในการทำวิทยานิพนธ์ ข่ายตรวจสอบแก้ไขสันนวนภาษาให้ถูกต้อง เน่าสม ตรงตามเนื้อหา และครอบคลุมวัตถุประสงค์ ของการวิจัย

4. นำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจสอบแก้ไขจากคณะกรรมการที่ปรึกษาในการทำ วิทยานิพนธ์ เรียนร้อยแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเป็นอาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์ คณமุชยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปีตบานี 3 ท่าน คือ รองศาสตราจารย์วิสิทธิ์ จันทวงศ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ผลิวัลย์ บิยะเมือง และอาจารย์อิมจิต เลิศพงษ์สมบัติ และบรรพิกาาร์ ฝ่ายทดสอบมุตจก็อน เอฟ. เคนเนดี้ สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัย

ลงชื่อานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ๒ ห้าม คือ นางริวารด ข้าพล และนายอนันต์ สังอัวไฟ
ซ้ายตรวจสอบความลับบูรณา บูกท้อง และความตรงตามเนื้อหาของข้อคำถามในแบบสอบถาม
จากนั้นจึงนำมาปรึกษาคณะกรรมการที่ปรึกษาในการทำวิทยานิพนธ์อีกครั้งหนึ่ง

๖. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับอาจารย์ นักศึกษาระดับ
ปริญญาตรี และนักศึกษาระดับนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ที่ไม่ได้
บุกเลือกเป็นประชากรกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๘๐ คน

๗. นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์เพื่อหาความเที่ยง โดยการนำค่าคะแนนของแบบสอบถาม
ท่อนที่ ๓ และ ๔ จำนวน ๒๙ ข้อ มาวิเคราะห์หาค่าความแปรปรวนโดยใช้ริชนาลัมประสิทธิ์อัลฟ่า
(Coefficient Alpha) ของครอนบาก (Cronbach, 1970 : 161)

๘. นำผลจากการหาความเที่ยงของแบบสอบถาม เลือกและกรรมการที่ปรึกษาในการ
ทำวิทยานิพนธ์ เพื่อขอคำแนะนำในการปรับปรุงแบบสอบถามครึ่งสุดท้าย ก่อนนำไปใช้ในการรวมรวม
ข้อมูลจากประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

๙. ลักษณะของเครื่องมือ เป็นแบบสอบถาม ๒ ชุด เพื่อใช้ในการรวมรวมข้อมูล
ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โครงสร้างของแบบสอบถามทั้ง ๒ ชุด มีลักษณะเหมือนกัน ประกอบด้วย
๖ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ คำถ้ามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยคณิตศาสตร์สังกัด
และชั้นปีและระดับที่ศึกษาในกรุงเทพฯ เป็นนักศึกษา คำถ้ามเนื้องต้นเกี่ยวกับการใช้ห้องสมุดจุฬาฯ เอฟ.
เคนเนตี้ สำนักวิทยบริการ ໄสแลนด์ ความถี่ วัฒนุประสาท์ การใช้บริการประเภทต่าง ๆ มีลักษณะ
เป็นแบบกำหนดค่าตอบให้เลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ ๒ คำถ้ามเกี่ยวกับปริมาณการใช้บริการตอบคำถ้าและช่วยการค้นคว้า
ทั้ง ๑๓ ปัจจัย ของอาจารย์ นักศึกษาระดับปริญญาตรี และนักศึกษาระดับนักศึกษา มีลักษณะ
เป็นแบบมาตราส่วนประมาณต่อ (Rating Scale) มีระดับความสำคัญ ๕ ระดับ คือ มากที่สุด
มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยใช้แบบประมาณต่อของไลก์เกิร์ต (Likert Scale)

ตอนที่ ๓ คำถ้ามเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจในการใช้บริการตอบคำถ้ามและช่วยการค้นคว้า ทั้ง 13 ประเกา ของอาจารย์ นักศึกษาระดับปริญญาตรี และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีระดับความสำคัญ ๕ ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยใช้แบบประมาณค่าของໄลเกิร์ต (Likert Scale)

ตอนที่ ๔ คำถ้ามเกี่ยวกับระดับความต้องการในการใช้บริการตอบคำถ้ามและช่วยการค้นคว้า ทั้ง 13 ประเกา และคำถ้ามเกี่ยวกับระดับความต้องการในการใช้บริการตอบคำถ้ามและช่วย การค้นคว้าประเกาอื่น ๆ ที่ต้องการให้ฝ่ายหอดมดู จัดเพิ่มขึ้นของอาจารย์ นักศึกษาระดับปริญญาตรี และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีระดับ ความสำคัญ ๕ ระดับคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยใช้แบบประมาณค่าของ ໄลเกิร์ต (Likert Scale)

ตอนที่ ๕ คำถ้ามเกี่ยวกับปัญหาในการใช้บริการตอบคำถ้ามและช่วยการค้นคว้า คำถ้ามส่วนนี้จะครอบคลุมปัญหาในการใช้บริการตอบคำถ้ามและช่วยการค้นคว้าของอาจารย์ นักศึกษา ระดับปริญญาตรี และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การบริการ หนังสืออ้างอิง และหนังสือที่ไป บุคลากร และอาคารสถานที่ มีลักษณะเป็นแบบกำหนดค่าตอบให้เลือกตอบ และมีคำถ้ามชนิดปลายเปิด (Open-Ended) เป็นคำถ้ามสุดท้าย เพื่อให้อาจารย์ นักศึกษาระดับ ปริญญาตรี และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาได้แสดงความคิดเห็นโดยอิสระ

ตอนที่ ๖ คำถ้ามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงบริการตอบคำถ้ามและช่วยการ ค้นคว้า คำถ้ามส่วนนี้จะครอบคลุมข้อเสนอแนะ เพื่อการปรับปรุงบริการตอบคำถ้ามและช่วยการค้นคว้า ของอาจารย์ นักศึกษาระดับปริญญาตรี และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การบริการ หนังสืออ้างอิงและหนังสือที่ไป บุคลากร และอาคารสถานที่ มีลักษณะเป็นแบบกำหนดค่าตอบให้ เลือกตอบ และมีคำถ้ามชนิดปลายเปิด (Open-Ended) เป็นคำถ้ามสุดท้าย เพื่อให้อาจารย์ นักศึกษาระดับปริญญาตรี และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาได้แสดงความคิดเห็นโดยอิสระ

๙. เกณฑ์ในการให้น้ำหนักคะแนนในแบบสอบถาม ผู้วิจัยจะนิยามให้คะแนนคำตอบ ในแบบสอบถามในตอนที่ ๒-๔ ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าโดยกำหนดการให้คะแนนเป็น ๕ ระดับ ตามแนวความคิดของໄลเกิร์ต ดังนี้

9.1 ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งปริมาณการใช้ ระดับความพึงพอใจและระดับความต้องการมากที่สุดให้ค่าคะแนน = 5

9.2 ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งปริมาณการใช้ ระดับความพึงพอใจและระดับความต้องการมากให้ค่าคะแนน = 4

9.2 ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งปริมาณการใช้ ระดับความพึงพอใจและระดับความต้องการปานกลางให้ค่าคะแนน = 3

9.4 ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งปริมาณการใช้ ระดับความพึงพอใจและระดับความต้องการน้อยให้ค่าคะแนน = 2

9.5 ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งปริมาณการใช้ ระดับความพึงพอใจและระดับความต้องการน้อยที่สุดให้ค่าคะแนน = 1

10. การประเมินปริมาณการใช้ ระดับความพึงพอใจและระดับความต้องการของค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายข้อ และค่าคะแนนเฉลี่ยกลุ่มรวม ของบริการตอบทักท้าและช่วยการค้นคว้าแต่ละประเภท จะวิเคราะห์จากเกณฑ์ค่าเฉลี่ย ดังนี้ (Best, 1964 : 189)

10.1 ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.50-5.00 ถือว่ามีปริมาณการใช้ ระดับความพึงพอใจ และระดับความต้องการมากที่สุด

10.2 ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50-4.49 ถือว่ามีปริมาณการใช้ ระดับความพึงพอใจ และระดับความต้องการมาก

10.3 ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50-3.49 ถือว่ามีปริมาณการใช้ ระดับความพึงพอใจ และระดับความต้องการปานกลาง

10.4 ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.50-2.49 ถือว่ามีปริมาณการใช้ ระดับความพึงพอใจ และระดับความต้องการน้อย

10.5 ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-1.49 ถือว่ามีปริมาณการใช้ ระดับความพึงพอใจ และระดับความต้องการน้อยที่สุด

การหาคุณภาพของแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้หาคุณภาพของแบบสอบถามใน 2 ประการ คือ ความต่าง (Validity) และความเที่ยง (Reliability) ดังนี้

1. การหาความตรง (Validity) โดยผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามจากแนวคิดทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบริการตอบคำถามและช่วยการค้นคว้าในห้องสมุดมหาวิทยาลัย พร้อมทั้งศึกษาแบบสอบถามของงานวิจัยที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันเรื่องที่ทำการวิจัย เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมถึงด้านแปร และลอดคล้องกับปูร์posable ในการใช้สำนวนภาษาที่จะต้อง ถูกต้อง โดยได้รับคำแนะนำจากคณะกรรมการที่ปรึกษาในการทำวิทยานิพนธ์ เมื่อสร้างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์แล้ว ผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเป็นอาจารย์ประจำภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ๓ ท่าน คือ รองศาสตราจารย์วิสิทธิ์ จิตวงศ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ผลิวัลย์ บิยะเมธาง และอาจารย์อัมมิต ลีคพงษ์สมบัติ และบรรณารักษ์ซึ่งปฏิบัติงานประจำในฝ่ายทดสอบ จุฬาฯ เอฟ. เคนเน็ต สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จำนวน ๒ ท่าน คือ นางรัวะราณ ขำพล และนายอันันต์ ลงกรณ์ ไชยาภูมิ ๕ ท่าน ได้กรุณาช่วยตรวจสอบความสมบูรณ์ ถูกต้องและความตรงตามเนื้อหาของข้อคำถามในแบบสอบถาม ตลอดจนได้เสนอแนะให้เพิ่มเติมและแก้ไขข้อบกพร่องของข้อคำถามในแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้เพิ่มเติมและแก้ไขข้อบกพร่องของข้อคำถามในแบบสอบถามตามคำเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญทั้ง ๕ ท่าน จากนั้นจึงนำมาปรึกษาคณะกรรมการที่ปรึกษาในการทำวิทยานิพนธ์ ก่อนที่จะนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับอาจารย์ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ซึ่งไม่ได้ถูกเลือกเป็นประชากรกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๖๐ คน โดยแบ่งเป็นอาจารย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน ๗ คน นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน ๔๘ คน และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะศึกษาศาสตร์ จำนวน ๕ คน จากนั้นจึงนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์เพื่อหาความเที่ยง โดยการนำคะแนนของแบบสอบถามตอนที่ ๓ และ ๔ จำนวน ๒๙ ข้อ มาวิเคราะห์หาค่าความแปรปรวนด้วยการหาสัมประสิทธิ์อัลfa (Coefficient Alpha) ของครอนบัค (Cronbach, 1970 : 161) และพบว่าความเที่ยงของแบบสอบถามเท่ากับ .๘๕ ซึ่งแสดงว่าแบบสอบถามดังกล่าวมีความเที่ยงในระดับสูง สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรกลุ่มตัวอย่างได้

2. การหาความเที่ยง (Reliability) ก่อนนำแบบสอบถามไปใช้เก็บข้อมูลจากประชากรกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้หาความเที่ยงของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับอาจารย์ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งไม่ได้ถูกเลือกเป็นประชากรกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๖๐ คน โดยแบ่งเป็นอาจารย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน ๗ คน นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน ๔๘ คน และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะศึกษาศาสตร์ จำนวน ๕ คน จากนั้นจึงนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์เพื่อหาความเที่ยง โดยการนำคะแนนของแบบสอบถามตอนที่ ๓ และ ๔ จำนวน ๒๙ ข้อ มาวิเคราะห์หาค่าความแปรปรวนด้วยการหาสัมประสิทธิ์อัลfa (Coefficient Alpha) ของครอนบัค (Cronbach, 1970 : 161) และพบว่าความเที่ยงของแบบสอบถามเท่ากับ .๘๕ ซึ่งแสดงว่าแบบสอบถามดังกล่าวมีความเที่ยงในระดับสูง สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรกลุ่มตัวอย่างได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการแจกแบบสอบถามแก่อาจารย์ นักศึกษาระดับปริญญาตรี และนักศึกษา ระดับมัธยศึกษา มหาวิทยาลัยลงชื่อานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ซึ่งเป็นประชากรกลุ่มตัวอย่าง และเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตัวเอง ในบางส่วน อีกบางส่วนได้รับความอนุเคราะห์จากนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ช่วยดำเนินการแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมแบบสอบถามให้ โดยได้แจก แบบสอบถามไปยังประชากรกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 345 ฉบับ ได้รับคืนมาและใช้ในการวิจัยได้ จำนวน 335 ฉบับ หรือคิดเป็นร้อยละ 97.10 ผู้วิจัยได้รวมแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมด เพื่อดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม แปลงคำตอบในแบบสอบถามเป็นตัวเลข และนำใบมันทิกไว้ในเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเวิร์คสตาร์ (Wordstar) จากนั้นจึงนำข้อมูลที่มันทิกไว้ไปประมวลผลและวิเคราะห์ผลด้วยเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ โดยใช้ โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติด้านสังคมศาสตร์ (SPSS/PC+ : Statistical Package for the Social Science / Personal Computer Plus) สำหรับผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะได้นำเสนอในบทต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ใช้สถิติตั้งต่อไปนี้

- ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้ในการคำนวณข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของ ผู้ตอบแบบสอบถาม ค่าถูกนับเมื่อต้นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหนึ่น เอก. เคนเนดี้ สำนักวิทยบริการ ตลอดจนปีศาจและข้อเสนอแนะในการใช้บริการตอบคำถามและช่วยการค้นคว้า จากแบบสอบถาม ตอนที่ 1, 5 และ 6 ใช้สูตร ประมาณ กรณฑ์สูตร (2522 : 40)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทนอัตราส่วนร้อย^๑
 f แทนจำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามข้อนี้ ๆ
 N แทนจำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ตอบแบบสอบถาม

2. ค่าเฉลี่ยหรือค่ามัธยมเลขคณิต (Arithmetic Mean) ใช้ในการประเมินปริมาณการใช้ ระดับความพึงพอใจ และระดับความต้องการในการใช้บริการตอบคำถามและช่วยการค้นคว้าของอาจารย์ นักศึกษาระดับปริญญาตรี และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา เพื่อพิจารณาผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ และสมมติฐานข้อที่ 1, 2 และ 3 จากแบบสอบถามที่ 2, 3 และ 4 ใช้สูตร HINGELE, WIERSMAN และ JURS, 1982 : 152)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ $\bar{x}$ แทนค่าเฉลี่ย
 $\sum x$ แทนผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทนจำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่าง

3. ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้ในการประเมินปริมาณการใช้ ระดับความพึงพอใจ และระดับความต้องการในการใช้บริการตอบคำถามและช่วยการค้นคว้าของอาจารย์ นักศึกษาระดับปริญญาตรี และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ใช้สูตรเฟอร์กัสัน (Ferguson, 1973 : 62)

$$S = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S แทนค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum X^2$ แทนผลรวมของค่าคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 $(\sum X)^2$ แทนผลรวมของค่าคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
 N แทนจำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่าง

3. ค่าเอฟ (F-test) ใช้ในการเปรียบเทียบระดับความต้องการในการให้บริการตอบคำถามและช่วยการค้นคว้าของอาจารย์ นักศึกษาจะตั้งปริญญาตรี และนักศึกษาจะตั้งนิพนธ์ศึกษา เพื่อพิจารณาผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ และสมมติฐานข้อที่ ๓ ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-Way Analysis of Variance หรือ ANOVA) ใช้สูตร HINGE, WIERSMAN และ JURS (Hinkle, Wiersma and Jurs, 1982 : 162)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ F แทนค่าที่พิจารณาใน F-Distribution
 MS_b แทนค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองระหว่างกลุ่ม
 MS_w แทนค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองภายในกลุ่ม

5. ค่าความเที่ยงของแบบสؤนถาม ใช้สูตร ครอนบัค (Cronbach, 1970 : 161)

$$\alpha = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum s_{x_1}}{s_{x_3}} \right]$$

- เมื่อ α แทนค่าความเที่ยงของแบบสؤนถาม
 K แทนจำนวนข้อคำถามของแบบสؤนถาม
 s_{x_1} แทนความแปรปรวนของคะแนนในข้อคำถามแต่ละข้อ
 s_{x_3} แทนความแปรปรวนของคะแนนรวมของแบบสؤนถามทั้งฉบับ